

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 235/2021
03.02.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Драгане Маринковић и Јелене Боровац, чланова већа, у правној ствари тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Биљана Коцан, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Марсел Гогић, адвокат из ..., ради регреса на име трошкова издржавања малолетног детета, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж2 408/20 од 29.10.2020. године, у седници одржаној 03.02.2021. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиље изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж2 408/20 од 29.10.2020. године.

Образложење

Правноснажном пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж2 408/20 од 29.10.2020. године, ставом првим изреке, одбијена је жалба тужиље и потврђена пресуда Основног суда у Руми П2 378/17 од 10.05.2019. године. Ставом другим изреке је одбијен захтев странака за накнаду трошкова другостепеног поступка. Том првостепеном пресудом одбијен је тужбени захтев тужиље којим је тражила да се тужени обавезе да јој на име трошкова издржавања заједничке кћерке ВВ у периоду од 01.06.2016. године до 01.06.2017. године исплати укупно 338.165,00 динара, са каматом од 01.06.2017. године до исплате, као и да јој накнади трошкове поступка са каматом од пресуђења до исплате. Тужилја је обавезана да туженом исплати трошкове поступка у износу од 51.000,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилја је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права.

Испитујући правилност побијане пресуде на основу члана 408. Закона о парничном поступку - ЗПП ("Службени гласник РС" бр. 72/11... 55/2014), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју Врховни касациони суд пази по службеној дужности. Нису основани наводи ревизије о погрешној примени материјалног права.

Према утврђеном чињеничном стању, парничне странке имају заједничку кћерку која је ...2017. године постала пунолетна, а живели су у ванбрачној заједници до јуна 2016.године и за време трајања ванбрачне заједнице тужени је доприносио издржавању мал.детета, а по престанку те заједнице живота је престао да то чини. У периоду од 01.06.2016. године до 01.06.2017. године, тужила је сама издржавала кћерку, а обавеза издржавања није била уређена судском одлуком. Правноснажном пресудом Основног суда у Руми П2 317/18 од 11.04.2019. године тужени је обавезан да тада мал. ВВ на име доспелих, а неисплаћених месечних рата издржавања за период од 28.04.2017. године до 30.04.2019. године исплати укупно 3.600 евра у три једнаке рате, на начин одређен у изреци. Тужбом у овој парници тужила од туженог потражује исплату износа од 338.165,00 динара (са каматом) на име регреса трошкова, у смислу члана 165. став 1. Породичног закона јер је у наведеном периоду сама издржавала њихову заједничку кћерку, без доприноса туженог.

Полазећи од утврђеног чињеничног стања, правилно су нижестепени судови применили материјално право из члана 165. став 1. Породичног закона, када су одбили тужбени захтев тужиле за исплату траженог износа.

Према члану 165. став 1. Породичног закона, лице које је фактички давало издржавање, а није имало правну обавезу има право на накнаду за учињено издржавање од лица које је било дужно да даје издржавање.

У конкретном случају тужила – мајка је својим средствима у спорном периоду издржавала тада мал. кћерку парничних странака. Она није лице које "нема правну обавезу" издржавања свог детета. Напротив, ту правну обавезу има и на основу члана 68, 73. и 154. Породичног закона. Смисао правила из члана 165. став 1. Породичног закона је да право на регрес има треће лице које фактички плаћа издржавање иако нема законску обавезу (родитељи имају законску обавезу да издржавају своју децу). Мајка-тужила није треће лице, она нема право регреса не само по основу правила из Породичног закона (који је уредио односе родитеља и деце – обавезу издржавања), већ ни по основу правила о стицању без основа (члан 210-218. ЗОО), јер је специјални Породични закон у потпуности уредио ову област. Стога нису основани наводи ревизије о погрешној примени материјалног права.

На основу члана 414. ЗПП одлучено је као у изреци.

Председник већа-судија
Звездана Лутовац, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић